

HÉGRÁTH GYULA 1909–1994

A fiatal irodagép-műszerész az 1930-as években már gyakran túrázott a Solymári-ördöglyukban, 1948-tól főleg a Mátyás-hegyi- és Ferenc-hegyi-barlangokat járta. 1952-től pedig a Szemlő-hegyi-barlang lelkes kutatója volt, ahová rendszeresen szervezett barlanglátogatásokat iskolák és érdeklődők számára, kik közül társadalmi munkásokat is toborzott a barlang kitakarítására. Megszervezte a Kinizsi Liga barlangkutató csoportját és azzal új járatrészek feltárásához fogott. Más csoportok tagjai is gyakran csatlakoztak Hégráth Gyula lelkes kis csapatához, és vezetése alatt több ponton is sikerült a Szemlő-hegyi-barlangban újabb részeket feltárni, többek között a *Kúszoda* járatait, a *Pöttyes-folyosót*, a *Meteor-folyosót*, az Óriás-folyosó folytatásában a *Halál* omladékát és kutatásaink koronájaként a *Föld szíve* szakaszt.

1956–57–58-ban nyaranta az égerszögi Szabadság-barlang bejáratánál álló kis kutatóház mellett szervezett nyári táboraiban főleg a Teresztenyei-barlang feltárása volt a cél, évről-évre lelkes munka folyt a víznyelőknél és a forrásnál egyaránt. A nyári táborok állandó résztvevője volt felesége, a már évekkel ezelőtt elhunyt Böbe mama is, aki a táborok egész népe számára főzte nap mint nap a töménytelen mennyiségű ízes ételeket.

Csoportjának heti összejövetelein, az Égerszögre vezető hosszú utazásokon, vonaton és autóbusszon, meg a kutatótáborok esti tábortűzei mellett gitárjával, szájharmonikáival és tréfás jeleneteivel felejthetetlen hangulatot teremtett maga körül.

1958-ban Hégráth Gyula megvált a Kinizsi Ligától, de a barlangkutatótól sohasem. Dolgozott a Pénzügyőr barlangkutatókkal Csillaghegyen, a Róka-hegyi-barlang feltárásán, és több nyáron is a Déli-Bükkben, a Latorúti-vízfő forrásbarlangjának kutatásán, de találkozhattunk vele az 1960-as években az Esztramos barlangjaiban is.

De nemcsak a kutatómunkák szervezésében jeleskedett, hanem a barlangfotózásban is. Remek fényképek, diaképek és színes mozgófilmek sora került ki a keze alól. Lakásán olyan, a maga korában legkorszerűbb fotólaboratóriumot rendezett be, amelyben már az akkoriban in-

dult színes technikával dolgozott. A kor jóformán minden számottevő barlangkutatója hozzá vitte színes filmjeit, mert tudtuk, hogy ő gondosabban, megbízhatóbban és szebben dolgozik, mint a hivatásos műhelyek.

Az utóbbi években ugyan visszahúzódott, de kapcsolata sosem szakadt meg a barlangkutatókkal és barlangkutató barátaival. 1994. szeptember 10-én hagyott itt bennünket. Nehéz szívvel búcsúztunk tőle a rákoskeresztúri Új Köztemetőben, és szeretettel őrizzük emlékét.

Dr. Dénes György

BORBÉLY SÁNDOR 1915–1994

Borbély Sándor 1915. március 15-én született Szászvárosban. A barlangkutatóval 1947 körül kezdett foglalkozni. Munkája kiterjedt a szervezői tevékenységre, a feltárásokra, a feltáró tevékenység feldolgozására, ismertetésére, a barlangok tudományos kutatására, különösen a karszthidrologia területén. Hivatali munkája is ez utóbbihoz kapcsolódott, a Borsodi Szénbányászati Tröszt hidrogeológusaként tevékenykedett. A Miskolci Zsombolykutató Csoport vezetőjeként szorgalmazta a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat létrehozását, amelynek alapító tagja, de volt társelnöke (1959–1966) és választmányi tagja (1966–68, 1974–78) is.

Részt vett számos bükk-barlang bejárásában és feltárásában, valamint aktív részese volt több bükk-barlang nyomjelzéses vizsgálatának, melynek eredményeként javaslatokat készített karsztvíz hasznosítására és Miskolc vízellátásának javítására. Munkájának elismeréseként számos oklevéllel és emléklappal, 1974-ben Vass Imre-éremmel tüntették ki. 1984-ben a Társulat tiszteletbeli tagjává választotta. A barlangkutatóhoz idős korában sem lett hűtlen, a miskolci üléseken mindig aktívan résztvett, és tanácsaival segítette a fiatal kutatókat.

1994. október 15-én hunyt el, temetésére 1994. október 28-án, szűk családi körben került sor.

Emlékét megőrizzük!

Fleck Nóra